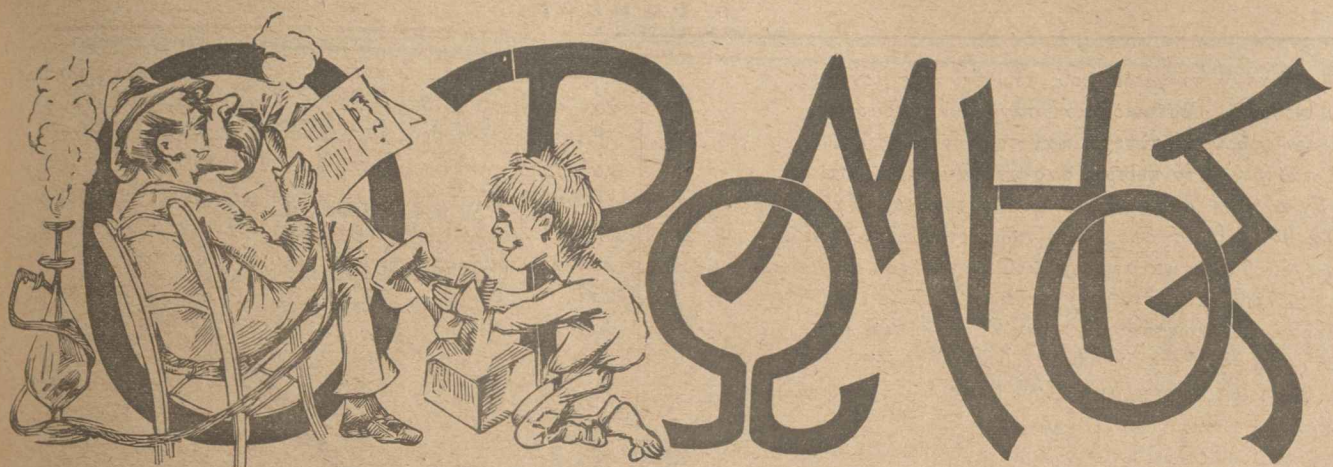

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΥ ΤΗΝ ΓΡΑΦΕΙ Ο ΣΟΥΡΗΣ

Ὁ γδοος ὁ χρόνος εἶναι
κι' ἔδρα πάλιν αἱ Ἀθῆναι.

Ἔτος ἐννενῆντα δύο καὶ μὲ χίλια ὀκτακόσα,
ἔτσι 'μπέρδεψε τὸν χρόνο ἡ ποιητικὴ μας γλῶσσα.

Τῶν ὄρων μας μεταβολή, — ἐνδιαφέρουσα πολὺ.

Ὁ Ῥωμῆς τὴν ἐβδομάδα — μόνον μιὰ φορὰ θὰ βγαίνει,
κι' ὅταν ἔχω ἐξυπνάδα — κι' ὅποτε μοῦ κατεβαίνει.
Συνδρομητὰς θὰ δέχωμαι — γιὰτὶ λεπτὰ δὲν ἔχομε,
καὶ ὅσων Ἀθηνῶν τὴν πόλιν — καὶ εἰς τὴν ἄλλοδαπὴν,
καὶ εἰς τὴν Ἑλλάδα ὅλην — δίχως νάζια κι' ἐντροπὴν.
Συνδρομὴ γιὰ κάθε χρόνο — φράγκα δώδεκα καὶ μόνο.

γιὰ τὰ ξένα ὅμως μέρη — δεκαπέντε καὶ 'στὸ χέρι.
Κι' ἓνα φύλλο ἂν κρατῆς — ἔγινες συνδρομητῆς,
κι' ὅποιος τὸν παρὰ δὲν δίδει — θὰ τὸν φάη μαῦρο φίδι.
Γράμματα καὶ συνδρομαὶ — ἀπ' εὐθείας πρὸς ἐμέ.
Γιὰ τὴ σάρα καὶ τὴ μάρα — κάθε φύλλο μιὰ δεκάρα.

Τοῦ Γεννάριου ἐνδεκάτη,
Θοδωράκης καὶ Παλάτι.

Τρακόσα ἐξῆντα κι' ἐννιά
κι' ἀρρώστιας πολλαῖς 'στὸν ντουινιά.

Μεγάλῃ ἔκστασις τοῦ Δεληγιάννη,
ὅπου τὸν νοῦ του κανέννας χάνει.

Α'.

Ἀκούεται ἡ μουσικὴ παιζῶνς νὰ σημαίνει ...
εἶναι μεγάλη τελετὴ κι' ἀντιλαλοῦν οἱ δρόμοι,
ὁ Βασιλεὺς τὸν κύριον Πρωθυπουργὸν προσμένει
κι' ὁ κύριος Πρωθυπουργὸς δὲν φαίνεται ἀκόμη.

Νά! ἔρχονται 'στὸ σπῆτι μου ἐκ μέρους τῆς Αὐλῆς
καμπόσοι καθβαλάρηδες κι' ὀκτὼ Διαγγελεῖς,
κι' ἐγὼ μὲ σκοῦφο νυχτικὸ 'στὰς δάφνας μου κοιμοῦμαι
καὶ τῶν Πατρῶν τὸν τενεκέ 'στὸν ὕπνο μου θυμοῦμαι.

Κτυποῦν τὴν πόρτα, μ' ἐξυπνοῦν κι' ἀναχωροῦν τρεχάτοι.
κι' ἐγὼ σηκώνομαι σιγὰ μ' Ἀγάδικο ραχάτι,
καὶ δὲν μοῦ καίγεται καρὶ καὶ δράμι δὲν μὲ μέλει
ἂν χατερεῖ ὁ Βασιλεὺς μὲ ὅλους τοὺς ἐν τέλει.

Ἀρχίζουν σχόλια πολλὰ καὶ συζητήσεις τόσαι,
ὁ κόσμος ὅλος σπρώχνεται, πατεῖς με καὶ πατῶ σε,
κι' ἐγὼ ἀκόμη μαχμουρλῆς φαρδὺς πλατὺς τεντόνομαι
κι' ὅλα μου τὰ πράγματα 'στὸ στῆθος μου φορτόνομαι.

Τέλος μετὰ παρῆλυσιν μιᾶς καὶ πλέον ὥρας
ἔρχονται καὶ τοῦ φλούγκελχορν μετὰ τῆς κλαπαδόρας,

εἰς τὴν παράτα φαίνονται ὡσαν Βαλές - μπαστοῦνι
καὶ μπαίνω μέσα 'στῆς Αὐλῆς κι' εἰς ὅλων τὸ ρουθοῦνι.

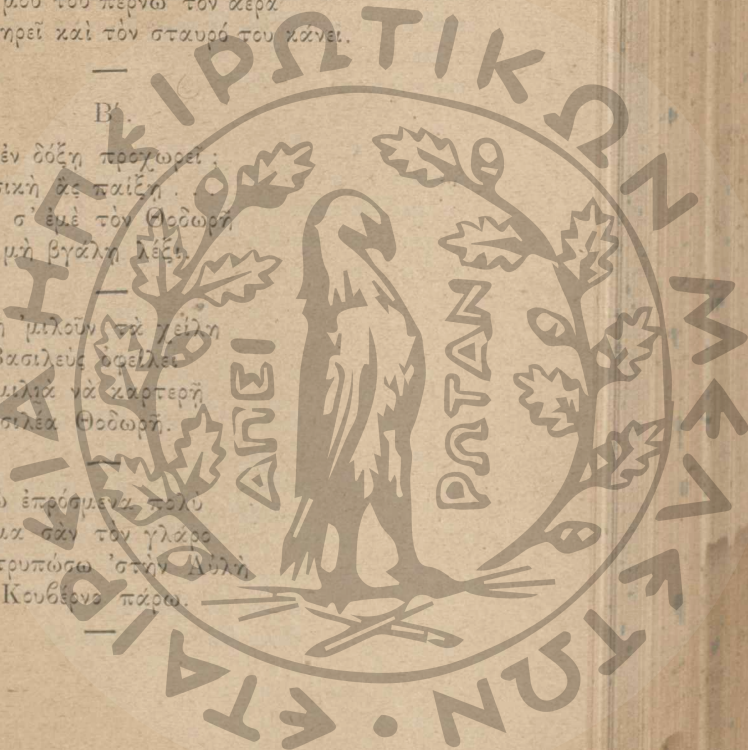
Νάτος, φωνάζουν, ἔρχεται ... βαρδᾶτε παραπέρα ...
νά! Βασιλεὺς ἀληθινός ... εὐοὶ τοῦ Δεληγιάννη! ...
τοῦ σεβαστοῦ κυρίου μου τοῦ πέρνω τὸν ἄερα
κι' ἐκεῖνος μὲ παρατηρεῖ καὶ τὸν σταυρό του χάνει.

Β'.

Ποῖος ἐν δόξῃ προχωρεῖ
ἡ μουσικὴ ἀεὶ παίζει
ἐμπρὸς σ' ἐμέ τὸν Θεόδωρ
κανεὶς μὴ βγάλλῃ λέξι.

Ἄς μὴ 'μιλοῦν τὰ χεῖλη
κι' ὁ Βασιλεὺς ὁφείλει
χωρὶς μιλιὰ νὰ χατερεῖ
τὸν Βασιλέα Θεόδωρ.

Κι' ἐγὼ ἐπρόσμενα πολὺ
μὲ στόμα σὰν τὸν γλάρο
ὡς νὰ τρυπώσω 'στὴν Αὐλὴ
καὶ τὸ Κουβένο πάρω.

Κι' εκείνος μ' άφινε καιρό
χωρίς κανένα λόγο
για τὸ ψωμί νά λαχταρῶ
καὶ λάχανα νά τρώγω.

Μὰ πῶς ἀλλάζουν οἱ καιροί! ...
θὰ στρίψουν τὰ μαλλιά μου ...
τώρα κι' αὐτός ἔς καρτερῇ ...
βολά του καὶ βολά μου.

Γ'.

Τετέλεσται ... τετέλεσται ... ἡ δόξα μου θ' ἀστράφη ...
τὸ κράτος κλυδωνίζεται ὑπὸ τῆς τρικυμίας
κι' ἐγὼ ζητῶ τοῦ Ἀνακτος εὐθύς νά ὑπογράψω
προβιθασμούς τῶν ἀνταρτῶν ἐκείνων τῆς Λαμίας.

Ἐμπρός! ... ἡ τὰς ἡ ἐπὶ τὰς ... ὁ Βασιλεὺς ἀρνεῖται,
ὅλ' ἡ Αὐλὴ κλονίζεται, ὁ κόσμος συγκινεῖται,
καθεὶς τὰ διατάγματα τὰ θεωρεῖ φρικώδη
κι' ἐγὼ κυτῶ τὸν Ἀνακτα καὶ τοῦ κυτυῶ τὸ πόδι.

Ἐμπρός! ... ἡ τὰς ἡ ἐπὶ τὰς ... δὲν ἔχει τρίτσα -κάτσα,
ἀμέσως τῶν προβιθασμῶν ὑπόγραψέ τὰ μάτσα ...
ὁ Βασιλεὺς συγχύζεται καὶ μοῦ προτείνει ὅρον
ἐπὶ τῶν ὅπλων Ἰπουργόν νά κάμω σπαθοφόρον.

Ὅχι ... τῶν ὅπλων Ἰπουργός ἐγὼ θὰ μείνω μόνος
ὁ σιδηροῦς Θεόδωρος ὁ καὶ Βουλγαροκτόνος,
κι' οὐδὲ θὰ γίνῃ πώποτε ὁ στύλος τῆς ἀνδρείας
κατὰ τὸ δὴ λεγόμενον κορόιδο φαντασίας.

Κι' ὁ Ἀγγλος ὁ Χαρίλαος, αὐτός ὁ λαοπλάνος,
εἰς ἄλλον δὲν ἐφόρεσε τὸ τροπαιούχον κράνος,
κι' ἐγὼ θὰ βγάλω σὰν δειλὸς τὴν περικεφαλαία,
ποῦ τὴν φορεῖς ἀπὸ μικρὸς καθὼς τὸν Ἀχιλλέα;

Ἐμπρός ... ἡ τὰς ἡ ἐπὶ τὰς ... προσέρχομαι σκιρτῶν ...
ἀμέσως τοὺς προβιθασμούς ζητῶ τῶν ἀνταρτῶν ...
ὁ Βασιλεὺς εἰς τὴν ἀρχὴ τὴν ῥάχη τοῦ μοῦ στρέφει,
μὰ τέλος κύπτει ταπεινῶς εἰς τὸ ἴδιό μου κέφι.

Τελεία νίκη ... ἐλελεῦ! ... ἐσώθησαν τὰ φέμματα ...
μ' ἐμὲ δὲν πιάσουν χαρτοσιὰ κι' αὐτὰ τὰ γαῦρα Στέμματα.
Κορόνι κι' ἄγριος ὁ Θεὸς φωνάζει κάθε φίλος
καὶ μὲς ὅτὸν τόσο θρίκμφο γρυλλίζει κι' ὁ Γκορύλλος.

Δ'.

Ποῖος ἐν δόξῃ προχωρεῖ;
τὸ βούβαρδον ἔς παιζῇ ...
ἐμπρός σ' ἐμὲ τὸν Θεοδῶρ
κανεὶς μὴ βγάλη λέξι.

Φορῶ τὸ κράνος μου ... τίς σύ;
ὅλων θὰ πῶ τὸ αἷμα ...

πορφύρα δώστε μου χρυσῇ,
φορέσετέ μου στέμμα.

Σὲ θρόνο βάλτε με χρυσὸ
μὲ πόζα νά καθίσω,
καὶ φουσκωμένος νά φυσῶ
καὶ ἀπ' ἐμπρός κι' ὀπίσω.

Ε'.

Δὲν στέκομαι καθόλου ὅτὰ σωστά μου ...
ἐστὴν μαλλιαρὴ μου γούνα τυλιγμένος
κυττάζω νά διαβαίνῃ ἐμπροστά μου
καθένας Βασιλεὺς ἐξακουσμένος.

Σκυφτός ἐμπρός μου ἔρχεται ὁ Τσάρος
καὶ κάθε τῆς Ρωσίας Γοσποδάρης,
καὶ μόλις ἴδουν τὸν ἴσον ἐν τοῖς πρώτοις
τοὺς πιάνει δυνατὴ εὐκοιλιότης.

Ἰδοῦ! κι' ὁ Γουλιέλμος καθβαλάρης ...
νά! κι' ἄλλοι Αὐτοκράτορες πολλοὶ ...
κι' ὁ Σάχης τῆς Περσίας μὲ κιθάρεῖ
τὸ χέρι τὸ κομμένο μοῦ φιλεῖ.

Ἰδοῦ! κι' ὁ Αὐτοκράτωρ τῶν Σινδῶν,
κοντὰ τῶν Ἰακόνων ὁ Μιχάδης ...
κι' οἱ δύο κλίνουν γόνυ ταπεινόν
ὅτὸν γέρο - Κορδονάτον τῆς Ἑλλάδος.

Ὁ Θεοδῶρῆς, ὁ μέγας Ναπολέον,
τὰ σκῆπτρα σας ποτὲ δὲν θὰ ψηφήσῃ ...
τὸ γένος θὰ κυτῶ τῶν Βασιλέων
ὡς ὅτου νά τὸ κάνη στοκορίσι.

Ἀνέτειλεν ἡ κρίσιμος ἡμέρα ...
σὰς ἔφαγα ... βαρδάτε παραπέρα ...
τινάξει τὸν ζυγὸν τὸν ἀργαλέον
ὁ μέγας Βασιλεὺς τῶν Βασιλέων.

Τίς σύ, ὅπου προβαινεῖς ἐν τῷ μέσῳ;
μὴν εἶσαι Ζιγγίς - Χὰν ἡ Ταμερλάνος; ...
πῶ! πῶ! κατακαυμένος κι' ἂν φορέσω
τὸν θώρακα, τὸ ξίφος καὶ τὸ κράνος!

Σὰς ἔφαγα ... βαρδάτε παραπέρα ...
ὁ διάολος σὰς πῆρε τὸν πατέρα ...
μὴν προχωρεῖτε βῆμα ... ὅλοι πίσω ...
βαρδάτε, Βασιλεῖς, καὶ θὰ κυτῶσω.

Σταθῆτε ν' ἀκονίσω τὸ μαχαίρι ...
ἐνίκησα, γενναῖοι μου Ἀρκάδες ...
ἀλλ' ἐξαφνα προβάλλει ἓνα χέρι
καὶ πὰτ καὶ κρούτ μ' ἀρχίζει ὅτους γιγακδες.

Σ'.

Σὴν, σιγὴ ... ὁ Βασιλεὺς μοῦ ἔδωσε 'στ' αὐτιά
κι' ὁ παντοδύναμος ἐγὼ ἐνώπιόν του σκύβω ...
μοῦ δίνει ἀνυπόγραφα ὀπίσω τὰ χαρτιά
κι' ἐγὼ χωρὶς νά βγάλω γρῦ τὰ πέρνω καὶ τὸ στρίβω.

Ἀνέπιστος ταπεινώσις, μεγάλη προσβολή ...
αὐτὸ τὸ νέον τόλμημα μ' ἐπείραξε πολὺ ...
μοῦ λένε νά παραιτηθῶ χωρὶς καιρὸν νά γάνω.
ἀλλ' ὅμως τέτοια χωρατὰ ποτέ μου δὲν τὰ κάνω.

Ὡς νά γενῶ Πρωθυπουργός μοῦ βγήκε ἡ ψυχὴ
καὶ τώρα νά παραιτηθῶ γιὰ πῆδημα τοῦ φύλλου; ...
αὐτὸ μὴ γένοιτο ποτέ ... ἡ σάλπιγξ ἔς ἡγῇ
καὶ χρυσοστεφανώσεται τὴν νίκην τοῦ Γκορύλλου.

Ἄν μετὰ τὸσον πάταγον καὶ μετὰ τὴν πάλην
μέ τῶν ὑπεχώρησα ὅτὸν Βασιλέα πάλιν.

ἀλλ' ὅμως θὰ ἐκδικηθῶ τὸ Στέμμα δίχως ἄλλο
κι' ἐκ νέου τοὺς προβιθασμούς θὰ τοῦ καθυποβάλω.

Ζ'.

Ὅπισω σεῖς οἱ Βασιλεῖς ... μὰ νά! κι' ὁ Ἀλμπιόνος,
τῶν Λογισθοδῶν Βασιλεὺς, σοφοῦ πατρὸς υἱός,
ποῦ ἐστὶν Ἀγγλὸν τοῦ ἡμίσεος μὲ τοὺς λαοὺς κι' ἐκεῖνος
ὁ κυρίας Μπερτόδουλος ὁ γελωτοποιός.

Ὁ Ἀλμπιόνος χαίρεται τὸν πρότον ἐν τοῖς ἴσους.
ἀλλὰ κι' ἐγὼ τὸν χαίρω μὲ δέκα ὑποκλίσεις.
Σιμῶνει κι' ὁ Μπερτόδουλος μὲ τὰ μεγάλ' αὐτιά
καὶ ὅτὰ καλά καθουμένα μοῦ δίνει μιὰ μυτιά.

Ὁ Ἀλμπιόνος γελᾷ τὴν ἔξαρσιν μου βλέπει
κι' ὡς Βασιλεὺς ποῦ ἐμάθα νά ἐκτιμᾷ καθέναν
τὸν πρότον τοῦ χωρατῆ τὸν δάσκει ὅπως πρέπει
καὶ τῆς Αὐλῆς Μπερτόδουλος χειροτονεῖ ... ἐμένα.

Φασουλῆς καὶ Περικλέτος, ὁ καθένας νέτος σκέτος.

Φ.—Ἐέρεις λοιπόν, βρέ Περικλῆ... σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἐσχάτως ἐτελείωσε τὸ σπῆτι τοῦ Φαλήρου, καὶ κτηματίας λέγομαι καθὼς καταλαμβάνεις.

Π.—Καὶ πότε σκέπτεσαι λοιπόν Ἐγκαίνια νὰ κάνης;

Φ.—Εἰς τὴν ἀρχὴ μου κάπνισε ὁ σπῆτι μου ἀπάνω τῶν Ἐγκαίνιων ἐορτὴν ἐπίσημον νὰ κάνω, καὶ εἶπα σιγὰ τοῦ Χαραμῆ «ἀγαπητέ μου φίλε, ὁπότεν τὰ Ἐγκαίνια τελειώσουν τοῦ τῆς πέρνεως,» ἄλλ' ὕστερα μετάνιωσα καὶ τοῦπα μὴν τῆς φέρνης. Εἰς τὴν ἀρχὴ ἐνόμισα πῶς χρεωστῶ καὶ ὀφείλω νὰ κάμω τὰ Ἐγκαίνια καὶ πρόσκλησιν νὰ στείλω, καὶ ἔγραψ' αὐτὴν τὴν πρόσκλησιν καὶ ἐγὼ ἐκ τοῦ προχείρου εἰς ὅσους θέλουν νὰ ἰδοῦν τὸ σπῆτι τοῦ Φαλήρου.

«Ὁ Φασουλῆς τὰ κάτωθι ἀγγέλλει ταπεινῶς... τὴν δωδεκάτην δηλαδή τοῦ τρέχοντος μηνός, τὴν προσεχῇ Κυριακὴν, ὅτ' αὐτὰς τρεῖς τὸ μεσημέρι, κάτω ὅτ' οὐδὲν Φαλήρον, ὅτ' οὐδὲν μου λημέρι, τελοῦνται τὰ Ἐγκαίνια τὰ τρομερὰ καὶ γαῦρα καὶ ἐλπίζω νὰ περάσετε κακὰ ψυχρὰ καὶ μαῦρα.

«Ὅθεν λαμβάνω τὴν τιμὴν μὲ ὅλον μου τὸ θάρρος, ἂν καὶ πολὺ θὰ δώσετε ὅτ' οὐδὲν σπῆτικὸ μου βάρος, νὰ σὰς καλέσω φιλικῶς, καὶ ἂν εὐαρεστηθῇτε ἰδοὺ ὁ σιδηρόδρομος καὶ κατευοδωθῇτε.»

Αὐτὰ νὰ στείλω ἤθελα, πλὴν μεταμεληθεὶς τὴν ἀνωτέρω πρόσκλησιν ἐξέσχισα εὐθύς, καὶ εἰς ὅλα ἐπεκράτησε ἡ σκέψις ἡ δευτέρα, ποὺ εἶναι πάντα, Περικλῆ, τῆς πρώτης σοφωτέρα.

Π.—Ὡστε λοιπόν Ἐγκαίνια δὲν σκέπτεσαι νὰ κάνης.

Φ.—Γιὰ τέτοια κουρουφεξάλα τὰ λόγια σου μὴ χάνης.

Ἀκούς ἐκεῖ Ἐγκαίνια!... νὰ ἔλθῃ τὸ μελίσσι καὶ ἐλεύθερα ὅτ' οὐδὲν σπῆτι μου ὁ κόσμος ν' ἄλωνίσῃ,

νὰ φάῃ τὸν περιόρισμό καὶ ἐγὼ νὰ ἐξοδεύω καὶ γιὰ κοροῖδο νὰ περνῶ ἀντὶ νὰ κοροϊδεύω;

Ἀκούς Ἐγκαίνια καὶ ἐγὼ, ποὺ κάλπικο δὲν βρίσκω, ποὺ ἔπρεπε ὅτ' οὐδὲν σπῆτι μου νὰ βάλω ἓνα δίσκο

καὶ νὰ φωνάζω θλιθερὰ «Χριστιανοὶ ἂν εἴσθε

ρίχτε μου ὅ,τι βούλεσθε καὶ ὅ,τι προαιρεῖσθε;»

Ἀκούς ἐκεῖ νὰ φαντασθῇ ἐπίσημα Ἐγκαίνια τοῦ Φασουλῆ τοῦ φουκαρὰ ἢ ξύλιν' οἰκογένεια,

καὶ ὅτ' οὐδὲν καλὰ καθοῦμενα νὰ μαζευθῇ ἀσκέρι,

ἐλθαῖς, σαρκέλαις τοῦ κουτιοῦ, χαβιάρι, χοιρομέρι,

διάφορ' ἀναψυκτικά, πιακότα, παντεσπάνια,

μπύραις καὶ κρεα φαγητὰ καὶ τσάι καὶ σαμπάνια;

Κι' εἶναι ἀνάγκη τάχατε νὰ γίνῃ φασαρία,

νὰ ληθῇ ὁ τάδε κύριος καὶ ἡ δαίνα ἡ κυρία,

νὰ ληθοῦν καὶ τὰ μουρέλια τῶν μετὰ τῆς κουβερνάντας,

νὰ φέρουν ὡς ἐκ περισσοῦ καὶ τοὺς γνωστούς τῶν πάντας,

Ὁ Ῥωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς ὅτ' οὐδὲν σπῆτι μου ἀνέβῃ,

ὅτ' οὐδὲν Νεάπολιν ἀπάνω — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει

μὲ ξενοδοχεῖο Εὐδῆ, — δὴ ὅτ' οὐδὲν λάδι τρεῖς ὅτ' οὐδὲν Εὐδῆ,

καὶ σύρε καὶ ἔλα καὶ φρού φρού καὶ μὲ βελλιάδες δοῦλοι,

καὶ νὰ γενῇ ὅτ' οὐδὲν σπῆτι μου ὁ γάμος τοῦ Κουτρούλη;

Κι' ἂν λερωθῇ τὸ πάτωμα μὲ τὰ τουλουμοστῦρια,

καὶ ἂν σπάσουν πιάτα μερικά καὶ κάμποσα ποτήρια,

καὶ ὅτ' οὐδὲν σκασμμένος ἔπειτα ὅτ' οὐδὲν Χαραμῆ πληρώσω

καὶ μ' ὑποθήκη τοῦ σπῆτιοῦ τὸν ἀποζημιώσω;

Κι' ἂν μερικά κουτσούβελα δὲν εἶναι ὅτ' οὐδὲν καλὰ τῶν

καὶ μὲς ὅτ' οὐδὲν σάλα τοῦ σπῆτιοῦ κανώσουν τὰ ψιλά τῶν

καὶ τὸ λαμπρόν μου Μίλαθρον τὸ καταρεζιλέψουν

καὶ θέλω καὶ ἄλλα ἐξοδα γιὰ νὰ μοῦ τὸ παστρέψουν;

Ἀκούς ἐκεῖ Ἐγκαίνια γιὰ ἓνα τέτοιο σπῆτι,

ὅπου κατ' ἐπιφάνειαν μὲ λέν ἰδιοκτήτη,

μὰ νὰ μὲ φτύσης, Περικλῆ, ἂν ἔχ' ὡς τώρα νοιώσει

πῶς ἔγινε, ποῖος τόκτισε, καὶ ποῖος θὰ τὸ πληρώσῃ.

Τοιαῦτα εἰς τὸν οἶστρον μου ἐσκέφθην τὸν διάπυρον

καὶ ἀνέβαλα τὰ φοβερὰ Ἐγκαίνια ἐπ' ἀπειρον,

τὸ εἶπα δὲ καὶ ὅτ' οὐδὲν παιδιὰ καὶ ὅτ' οὐδὲν πιστὴν συμβίαν

καὶ τὸν παππᾶ, βρέ Περικλῆ, ἐκάλεσα μὲ βίαν

νὰ ληθῇ κρυφὰ τὸ σπῆτι μου καὶ ἐμένα νὰ διαβάσῃ

καὶ εὐχαῖς νὰ πῇ καὶ ἐξορισμούς καὶ τὸ Εἰρήνην πᾶσι.

Π.—Ὅρσε λοιπόν μπαγλάρωμα, βρωμάνθρωπε τῆς πλάνης,

ὅπου ἐπρόσμενα καὶ ἐγὼ τραπέζι νὰ μοῦ κάνης.

Καὶ ὀλέγαις ποικιλίαις, μ' ἄλλους λόγους ἀγγελίαις.

Τὸ θάλλον Περιοδικὸν τῆς δρασερᾶς ΕΣΤΙΑΣ, ὅπου ἀναγιγνώσκεται παντοῦ μετ' ἀπληστίας, καὶ ἄλλας σελίδας τέσσαρας ἐπρόσθεσεν ἀκόμη μὲ τὴν ἐλπίδα νὰ γενῇ τοῦ καθενὸς ἡ γνῶμη. Καθ' ὅλα θὰ βελτιωθοῦν αἱ γλαφυραὶ τῆς στήλαι, εἰκόνες δὲ θὰ τὴν κοσμοῦν τὰ μάλιστα ποικίλαι καὶ γελοιογραφήματα, ὅπου θὰ κάμουν κρότον, ἢ δὲ τιμὴ τῆς συνδρομῆς θὰ μείνῃ ὡς καὶ πρότερον.

Ἡ προσφιλεῖς ΕΦΗΜΕΡΙΣ, ποὺ στάσιμος δὲν μένει καὶ μῆτε μόνον φεῖδεται καὶ θυσιῶν ἀπύτων, ἀλλὰ χωρεῖ πρὸς τὰ ἐμπρὸς συναγωνιζομένη μὲ φύλλα Εὐρωπαϊκὰ ἐκ τῶν πολὺ ἐγκρίτων, ἔκαμε πρὸς τὴν πρόδοον ἀκόμη ἓνα βήμα καὶ ἀπὸ τὴν πρώτην τοῦ μηνὸς ἠνέθη κατὰ σχῆμα. Ὁ δὲ ΡΩΜΗΟΣ, τὴν τῶσπν τῆς βελτίωσιν ἰδὼν, ἐπεύχεται ροδόσπρωτον τὴν νέαν τῆς ὁδόν.

Ἀνώνυμος Ἑλληνικὴ Μεγάλῃ Ἐταιρίᾳ τῶν γενικῶν Ἀσφαλειῶν, κληθεῖσα ΕΘΝΙΚΗ, καὶ ὅσους φλέγει ἀληθὺς θερμὴ φιλοπατρία, ἂν πρέζον ὅσον τάχιστα ν' ἀσφαλισθοῦν ἐκεῖ. Ἡ καθεμία Τράπεζα εἰς ταύτην ἔχει μέρος καὶ μέτοχοι καὶ ἰσχυροὶ οἱ πρότεροι παραδοῦναι, καὶ ὅς σπεύδῃ πρὸς ἀσφάλειαν ὅτ' οὐδὲν ΕΘΝΙΚΗΝ ἐγκαίρως καὶ ἐκείνοισι ποὺ δὲν ἔβαλε ὅτ' οὐδὲν τὰ τσαρούχι. Ἀσφάλεια κατὰ πᾶν, τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης, καὶ τῶν παντοίων συμπερῶν, ὅπου γεννᾷ ἢ πλάσσει, ἀσφάλεια εἰς φοβερὰ καὶ ἀπρόοπτα συμβάντα, ἀσφάλεια ὅτ' οὐδὲν εἰς τὴν ἕσπιν, εἰς πάντα. Πλὴν μελετήσας καὶ ὁ ΡΩΜΗΟΣ τὸ Καταστατικόν καὶ καθε τοῦ ἀσπρόπρωτο εἰς ταύτην ὁ ἀσφάλισι, ἂν καὶ ὁ ρεγκὸς ἡ Πρωτοῦ τῶν Ἐσπερικῶν, ὅπου μὲς βγαίνει τὴν ψυχὴν ὅς ὅπου νὰ μὴ μὴ, σπονδαῖα Νομοσχέτα υπέβαλεν ἐσχάτως, μὲ τὰ ἴσασι σίγησιν ὁ ἀσφαλίσῃ τὸ κράτος. Ἀσφάλειαν δι' ὅλα σὰς ἡ ΕΘΝΙΚΗ κηρύττει, ὁδὸς Σταδίου, κύριον, ὅπου Ἀλέξου τὸ σπῆτι.

Ὁ Ῥωμῆος γνωστὸν σὰς κάνω — πῶς ὅτ' οὐδὲν σπῆτι μου ἀνέβῃ,

ὅτ' οὐδὲν Νεάπολιν ἀπάνω — καὶ ἀπὸ τοῦδε συνορεύει

μὲ ξενοδοχεῖο Εὐδῆ, — δὴ ὅτ' οὐδὲν λάδι τρεῖς ὅτ' οὐδὲν Εὐδῆ,

μὲ Χημέτον μὲ μὴ μάνδρα

καὶ μὴ χήρα δίχως ἄνδρα,

μὲ μεγάλ' οἰκοδομή,

ποῦταν ἄλλοτε μαμὴ.

Ἐκ τοῦ τυπογραφείου «Κορίννης» τῆς καλῆς, ὁδὸς τοῦ Προαστείου, κοινογράφος πολὺς.